Regd No M 4042

திராவிட நாடு

விலை அணா 2 சிலோன் 15 சதம்

மலர் 10 || 29—6—52 || இதழ் 52

'ராஜாஜி' விஜயம்

★ தி. வி. ★

ரங்காச்சாரி:- நகர காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர்.

சிற்றம்பலம்:- கமிட்டி காரியதரிசி.

சங்கரதரமுதலியார்:- நகர செல்வவான்.

மாணிக்கவாசகம்-: முதலியார் மகன்.

சோணாசலம்-: முதலியாரின் கணக்கப் பிள்ளை.

இன்னும்

காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள்:— ஆகிய இவர்களுக்குள்ளே நடைபெறும் கற்பனை உரையாடல் கீழே தரப்பட்டுள்ளது, படியுங்கள்.

ரங்காச்சாரி:- சிற்றம்பலம், வாடாப்பா—ஏது, கண்ணிலேயே பட்றதில்லே.

சிற்றம்பலம்:- இப்போ, எப்படிங்க நான் தெரியும் உங்க கண்ணுக்கு

ர:- என்னடா அது, வர்ரபோதே கோபமா வர்ராப்போலிருக்கு.

சி:- எனக்கென்னங்க கோபம்— அப்படியே இருந்தாலும், அது யாரை என்னசெஞ்சிடும்—ஹும், ஏன் கூப்பிட்டனுப்பிச்சிங்க?

ர:- வீட்டிலே ஏதேனும் மனஸ்தாபமோடா.

சி:- உம்....அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லிங்க. என்ன விஷயமாய் கூப்பிட்டிங்க. அதைச் சொல்லுங்க.

ர:- டவுன் கமிட்டியைக்கூட்டிஞ தேவலே............

சி:- கூட்டி.........

ர:- ஒரு தீர்மானம் போடணும்.

சி:- என்னன்னு.

ர:- நம்ம ஊருக்கு நம்ம ராஜாஜி விஜயம் செய்யணும்னு வேண்டி....

சி:- நம்ம ஊருக்கு இப்ப வேண்டாங்க.

ர:- என்னடா அது, அப்படிச் சொல்றே.

சி:- முதல்லே, அவர் பேறஊருக்கெல்லாம் போயிட்டு வரட்டுங்க.

ர:- ஏன்?

சி:- என்னங்க, நீங்களே அப்படிச் சொல்றிங்க......

ர:- சிற்றம்பலம், வேடிக்கைபேசறியா என்ன.........

சி:- வேடிக்கையில்லிங்க. அவர் முதல்லே, பாவிகள் நிறைய உள்ள ஊர்களுக்குப் போய் வரட்டும்— நம்ம ஊரிலே அப்படி அதிகம் இருக்கமாட்டாங்க—அதுவும் நீங்க இருக்கிற ஊர்.........

ர:- போதுண்டா — குறும்பு, என்ன இண்ணைக்கு ராத்திரி கூட்டிரியா.

சி:- அதெப்படிங்க இண்ணைக்கே முடியும் — இரண்டு நாளாவது பிடிக்கும்!

ர:-ஏன்?

சி:- ஏனா, கமிட்டி ஆபீசைக் கூட்டிச் சுத்தம் செய்யவே இரண்டு நாள் போதாதே! கவுண்டர் தோற்றுனு சேதி கிடைச்சதிலிருந்து யார் அந்தப்பக்கம் எட்டிப் பார்த்தாங்க.

ர:- அப்ப நாளைக்காவது......

சி:- ஆகட்டுங்க...ஆனல் ராஜாஜியைகூட்டியாந்து என்ன சொல்றது?

ர:- சிற்றம்பலம், வந்ததிலிருந்து நீ ஒரு மாதிரியாகத்தானே பேசிண்டு வர்ரே—நான் பார்த்திண்டிருக்கேன். நம்ம ராஜாஜி வந்தது தான் சரின்னு உங்க காமராஜரே ஒத்திண்டிருக்கார்.

சி:- அவர் ஒத்திண்டிருக்கட்டும்— ஒதுங்கித்தானிருக்கட்டும், இல்லே பதுங்கித்தான் பாயட்டும் — ஏங்க, விண்கலாத. ராஜாஜி வந்ததும், ஜனங்ககிட்டே என்ன சொல்றது.

ர:- ஆச்சாரியார் சாதாரண மனிதரல்ல; அவதார புருஷர், தேவாம்சம் பொருந்தியவர், மகான், ராஜரிஷி, சனாதனத்தை நிலைநாட்ட வந்தவர், சன்மார்க்க குரு — அவரே, நமக்குத் தலைவராக வந்துட்டார், இனி பயமில்லே, ஜெயமுண்டுன்னு சொல்லணும்.

சி:- யார்கிட்டே, இதையெல்லாம் சொல்லணும்னு சொல்றிங்க......

ர:- ஜனங்களண்டே.........

சி:- உம், அவங்ககிட்டே போய், இதைச் சொல்லி என்ன பண்றது கேட்டு சிரிப்பாங்க. நீங்க என்க்குச் சொல்லுங்க. நான் உப்காரியதரிசி

உத்திராபதிகிட்டே சொல்றேன். உத்திராபதி, காரியக்கமிட்டி அங்கத்தினர் கனகசபைக்கு சொல்லட்டும். இது நம்ம கட்சி சங்கதிங்க. நம்ம கட்சியிலே 152 பேர் வந்ததும், ஒருத்தருக்குகூட தலைமை வகிக்க யோக்யதை யில்லை. அதனால் அவரைக் கூட்டியாந்தோம்.

ர:- சிற்றம்பலம், நீயா இப்படிப் பேசறே.........

சி:- ஜனங்க எப்படிப் பேசறாங்க என்கிறதைப் பேசிக் காட்டறேன்.

ர:- அப்போ ராஜாஜி அறிவாளியில்லியா.

சி:- அறிவாளிங்க தான் ஆளனும்னு இந்தியாவுக்கு சட்டம் எழுதியா வைச்சிருக்கோம்.

ர:- அவர் திறமையைக்கூட ஒத்துக்கமாட்டேபோலிருக்கு

சி:- சர்வாதிகார ஆட்சியா நடக்குது—இல்லிங்களே — இதுஜனநாயக சர்க்கார்தான்னு எத்தனை தடவை சொல்லியிருப்போம்.

ர:- ஜனநாயக ஆட்சின்னு......

சி:-மக்கள் பிரதிநிதிகள்தான் ஆளனும்னு ஜனங்க கேக்கறாங்க ......ராஜாஜி, கவர்னர் நியமனந் தானே!

ர:- நம்ம ராஜாஜி மகான்—தெரியுமோன்னே.......

சி:- மகானாக இருக்கட்டும், மகாரிஷியாகக்கூட இருக்கட்டும், ஜனநாயகத்திற்கு விரோதந்தானுங்களே, அவர் பதவிக்கு வந்தது.

ர:- ஏது, எதிர்க்கட்சி, வேண்டாம்போலிருக்கு நீயே எதிர்க்கட்சி நடத்துவேபோலிருக்கு ஜனங்க மறந்தாகூட, நீ மறக்கமாட்டேபோலிருக்கு — ராஜாஜி எப்படியோ வந்தாச்சு—மந்திரிசபை அமைச்சாச்சு. நாம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவா — அவரோ, காங்கிரஸ் மந்திரிசபையின் தலைவர். நம்ம கடமையைச் செய்வோம்.

சி:- கடமைக்கு என்னங்க குறைச்சல் — நிறைய இருக்கு — கமிட்டியைக் கூட்டறேன்.

★

ர:- கமிட்டி அங்கத்தினர்களே, எல்லோருக்கும் நமஸ்காரம். நாம் இப்போ கூடி விவாதிப்பதன் நோக்கம்—நம்ம ஊரிலே, ஸ்ரீமான் கங்காதர முதலியார் அவர்களால் கட்டப்பட்டுள்ள பார்க்கைத் திறந்து வைப்பதன் மூலம் நமக்கு ராஜாஜியின் தரிசனம் கிடைக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் இருப்பது பற்றி யோசித்து, அந்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிடாமல், தேர்தலுக்குப் பின்னால் ஏதும் செய்யாதிருக்கும் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு புதுஜீவன் ஊட்டும் விதமாக ஒரு மாபெரும் கூட்டம் நடத்தலாம் என்பதாகும் இது சம்மந்தமான கமிட்டி அங்கத்தினர்களின் அபிப்ராயங்களைத் தெரிவிக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங். 1:- ஆச்சாரியார் விஜயம் அவசியம் நம்ம ஊருக்கு தேவை. போனவாரம், கம்யூனிஸ்ட் கூட்டம் நடந்தது. அதுக்குப் பதில் கூட்டம் போட்டாகணும்.

அங் 2:- கருப்புசட்டை கூட்டங்கள் தொடர்ந்து நடக்குது. சரிலே, ஆனால் நாம் கூட்டம் போடுவதே கிடையாது

அங் 3:- அங்கத்தின நண்பர் இருவர் பேசியதை ஆமோதிக்கிறேன். ஆனால் கூட்டம் போட்டு என்ன பேசுவது என்று தெரிய வேண்டாமா?

ர:- ராஜாஜியின் பெருமைகளைச் சொல்வதற்கே நாலு கூட்டங்கள் போடலாமே!

அங்: 3- ராஜாஜி வந்து அப்படி என்ன செய்துட்டார்?

ர:- கலங்கியிருந்த காங்கிரஸ் காரரோட, மானத்தைக் காப்பாத்தினார். காங்கிரஸ் மந்திரி சபையே அமைக்க முடியாதுன்னு, ஊரெல்லாம் திரிஞ்சு, எதிர்க்கட்சிக்காரா பேசிண்டிருந்தா — அவா வாயிலே மண்ணைப் போடுவது போல், காங்கிரஸ் மந்திரிசபை அமைச்சார் ராஜாஜி.

[அவர் பக்கத்திலிருந்த காரியதரிசி சிற்றம்பலத்திற்கு பலத்த கோபம் வந்து விட்டது]

சி:- காங்கிரஸ் மந்திரிசபையா அமைச்சார்?

ர:- பின்னே......

சி:- சும்மாயிருங்க. மந்திரிசபை அமைச்சார்னு சொல்லுங்க—ஒத்துக்குவோம். காங்கிரஸ் மந்திரி சபைன்னு இன்னொரு தடவை சொல்லாதீங்க.

ர:- ஏண்டாப்பா—

சி:- தலைவர் ஐயா, மரியாதையாகவே பேசுங்க — இது கமிட்டி கூட்டம் — உங்களைத்தான் கேக்கறேன், மாணிக்கவேல் நாய்க்கர் காங்கிரஸ்காரரா? அவர் மந்திரி சபையிலே ருக்கிறாரே!

க:- அவர்தான் காங்கிரசோடே ஒத்துழைப்பதாய் ஒத்துண்டிருக்கிறாரே!

சி:- போமய்யா, போம்—இந்த மாதிரி பதவியைக் காட்டி, போராசைக்காரர்களை இழுக்க, மகான் வேண்டாங்க—எங்க வீட்டுப்பயல்கூட எதிர்வீட்டு நாய்க்கு எலும்புத்துண்டைப் போட்டு, தான் சொல்றபடியெல்லாம் ஆடவைக்கிறான்.

ர:-மத்தவா செய்யமுடியாததை ....

சி:- பழையபடியும் அதையே திருப்பிச் சொல்றீங்களே, ஆச்சாரியார் அசகாய சூரரென்றால், ஒரு ஜீவாவை காங்கிரஸ்காரராக்கியிருந்தால், பாராட்டலாம்—எண்ணைக்கு எவன் கூப்பிடுவான்னு, வாசலோரம் நிற்கிறவங்களைக் கூட்டிவந்துவிடுவது யாரால் முடியாது.

அங் 4:- சாக்கடைக்குமேல் சாக்கடை!

அங் 5:- துடைப்பக்கட்டை, சாக்கடையை சுத்தமும் செய்யும்—மேலும் சாக்கடையைச் சேர்த்தாலும் சேர்க்கும்!

ர:- நீங்க போற போக்கு நேக்குப் புரியல்லே.

அங் 6:- கமிட்டித் தலைவரும், காரியதரிசியுமே இப்படி சண்டை போட்டுண்டா, கமிட்டிக் கூட்டம் என்னவாகிறது?

ர:- சூ......சூ......கொஞ்சம் எல்லோரும் சத்தம் போடாமலிருங்கோ, சிற்றம்பலத்திற்கு சித்தம் சரியில்லைபோலிருக்கு.

சி:- ஓய், யாருக்கு சித்தம் சரியில்லே. உமக்கு உடம்புக்கு சரியில்லைபோலிருக்கு.

அங் 3:- வாபஸ் வாங்கவேண்டும் தலைவர்.

ர:- எதை?

அங்:- சித்தம் சரியில்லையென்று சொன்னதை.

ர:- ஏன்?

அங் 7:- தலைவர் வாபஸ்வாங்காத

(11-ம் பக்கம் பார்க்க)

நகரசபை—நல்வாழ்வுக்கு!

(அண்ணா)

'நகரங்களில், மக்கள் தொகை, வர வர அதிகமாகிறது''—சென்னையில் கடந்த வாரம் நடைபெற்ற நகர சபைத் தலைவர்கள் மாநாட்டில் பேசிய சென்னை சுகாதார அமைச்சர் ஷெட்டி, புள்ளி விபரத்தோடு அறிவித்துள்ளார், இதனை.

மேற்படி மாநாட்டிலே, முதலமைச்சர், நிதி அமைச்சர், பொதுஉறவு இலாகா அமைச்சர், சுகாதார அமைச்சர், கல்வி அமைச்சர் ஆகிய அத்தனை பேரும் கலந்துகொண்டு, நகர சபைகளின் நிலை குறித்து, தத்தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

நகரங்கள், இன்று, நாகரிக உலகின் சின்னங்களாகிவிட்டன. புதுமைகள் தாலாட்ட, நவீன வசதிகள் இன்பம் தர, வாழ்க்கையை மிகலளிதமாக நடத்த, ஏதுவாக இருப்பதால் நகரங்களை நோக்கி, மக்கள் குடியேறுகிறார்கள்.

அதுவும், இங்கே, நகர் நோக்குவோரின்தொகையைக் கவனித்தால், நமது மக்களின் உள்ளங்களை நகர வாழ்க்கை எவ்வளவு கவர்ந்திருக்கிறதென்பதை உணரலாம்.

1941—1951-இந்தப் பத்து ஆண்டுகளில், நகரப் புறங்களில் மக்கள் தொகை 42·8 சதவிகிதம் அதிகமாகியிருக்கும் ஜனத்தொகையின் மொத்த விகிதம் 14·8 சதவிகிதம் தான்! ஆனல், நகரங்களில் மட்டும் அதிகமாயிருப்பது, 42·8 சதவிகிதம்! கிராமப் பகுதிகளைவிட, நகரங்களில், மக்கள் தொகை அதிகரித்திருப்பதன் காரணம், நகரத்தின் மனோரம்யமான வாழ்க்கைதான். ஆனல், இந்த மனோகரமான வாழ்வை அனுபவிப்போர் தொகை எவ்வளவு தெரியுமோ? நாட்டில் வாழும் மொத்த மக்களில் 12 சதவிகிதம் பேர்தான் நகரங்களிலும் பட்டணங்களிலும் வாழ்கிறார்கள். நவீன இன்பங்களைத் துய்க்கும், இந்த நகரத்தார், சமுதாய விளக்கின் தூண்டுகோல் போல விளங்குகிறார்கள். இங்கு மட்டும் என்றல்ல; அகில உலகிலும், நகரங்களின் வாழ்க்கைத் தரமே, அந்த நாட்டின் உயர்வுச் சின்னமாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது.

கிராம மக்கள் அடையப் பெறாத இன்பத்தை இவர்கள் மட்டும் அடைவதா? நகரமேன்—நாட்டுபுறமேன்?—இவ்விதக் கேள்விகள், சிலருக்கு எழும்பலாம். அழுக்குடையோடு, ரிஜிஸ்தர் ஆபீசுக்கு வரும் விவசாயி, ஓட்டலில் 'சர்வ்' செய்பவன் ஒய்யார உடை அணிந்து உலவுவதைக் காணும்போது, உறுமத்தான் செய்வார். உறுமாவிட்டாலும், உள்ளத்தில், 'இவனைப் பார். எவ்வளவு ஜோராயிருக்கிறான். நான் உழைக்கிறேன்—என்றால் ஏன் இப்படி இருக்க முடியவில்லை' என்று, உள்ளத்தால், நினைக்காமலிரார். மின்சார விளக்கும், மாடிக் கட்டிடங்களும், பூங்காவும், வானொலியும், சினிமாவும், சிங்கார வாழ்வும் — கிராம மக்களின் ஆவலைத் தூண்டிவிடக்கூடியவைதான். அதன் விளைவாக, நகர மக்கள் தொகை, அதிகரிக்கவும் செய்கிறது. கிராமத்தில் உழுது பயிரிட்டு, வாழ்ந்தவன், ஒருசில ரூபாய்களோடு பட்டணத்துக்கு வந்து, வேலைதேடி அலைந்து, மடியிலிருப்பது கரைந்ததும், பட்டினி கிடந்து, பசி பொறுக்காத நிலை பிறந்ததும், மூட்டை தூக்கியோ, முதுகை வளைத்தோ, 'காசு' தேடுகிறான்! அதுவும் கைகூடாவிடில் கள்ளனுகிறான்! ரோடு ஓரத்தில் அவனது இரவுக்கால 'மாளிகை' உருவாகிறது! இன்னும் அவனோடு 'ஜோடி' சேர்ந்தால், குடிசை எழும்புகிறது!! குடும்பங்கள் அதிகமாகின்றன!! இது, ஓர் பக்கம்.

படித்தால், பயன்பெற எண்ணி, 'உத்யோகம்' பெற்று உலவும் மத்யதர வர்க்கம்—மற்றோர் பகுதியில். ஒண்டுக் குடித்தனம்—இரண்டு அறைகள் வாழ்வு — மாடி 'ரூம்'— இவ்விதம்! இவர்களும் வாழ்கிறார்கள், அல்ல! அல்ல!! வாழ்வுக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பரம்பரைச் சொத்து, பலசரக்கு மளிகை, பலமான மாளிகைகள் பல. தொழில்துறை ஆதிக்கம், வாணிபம், வளமான வாழ்வு, வாடகை வருமானம் — சுகபோக வாழ்வு.

இது, இன்னொரு பக்கம்.

மூன்று ரகம்—ஏராளமான கிளைகள் இவைகளிலே உண்டு — எனினும், இவர்கள் யாவரும் மனிதர்கள்! வாழ்பவர்கள்! வாழவும் வேண்டியவர்கள்!!

ரிக்ஷா இழுப்போன், குதிரை வண்டி மூலம் குடும்பத்தை நடத்துபவன், மூட்டை தூக்கி, ஆலைக்கு உழைப்பைத் தருபவன்—இவ்விதம் அன்றாடக் காய்ச்சிகள்! மாத முதல் நாள், கணக்குப்படி சம்பளம் பெற்று, வாடகை வீட்டுக்கு இவ்வளவு. வண்ணானுக்கு இது, அரிசிக்கு இத்தனை ரூபாய், மளிகைப் பாக்கி தரவேணும், பள்ளிக்கூடத்துப் பையன் பட்டியல் இது—இவ்விதம் மாதம் நோக்கி வாழ்வோர்!

இந்த இரண்டிலும் இல்லாது; இன்பம்! எக்களிப்பு! மோகனம்! கார் பயணம்! கவலையில்லா வாழ்வு பெற்று டெலிபோனும் தராசும், பணப் பெட்டியும் கணக்கேடுமாக இருப்போர்!

இவ்வளவு ரக மக்களும், நகரப் புறங்களிலே. உலவுகிறார்கள். இத்தனை வகையினரும் வாழும் இடம் தான் பட்டணம்.

இந்தப் பட்டணத்தில் வாழ்வோருக்கான, குடிநீர், வைத்ய வசதி, சுகாதாரப் பயன், கல்வி அறிவு, ஆகியவைகளைச் செய்து தரும் நிலையிலும் பொறுப்பிலும் இருப்பவை—நகர சபைகள்.

குக்கிராமத்தில் ஆலமரத்தடியிலோ, குளக்கரையிலோ நான்கு பேர் கூடிப் பேசிவிட்டால் நல்லது கெட்டது, உருவாகிவிடும்! கிராமக்

'திராவிடன்'

முகவரி மாற்றம்

16, ரிலையன்ஸ் ரைஸ்மில் தெரு,
(வால்டாக்ஸ் ரோட் போஸ்ட்)
(ரீகல் டாக்கீஸ் அருகில்)
சென்னை—1.

என். வி. நடராசன் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதுவோரும் மேற்கண்ட விலாசத்திற்கே எழுதவும்.

காரியங்களும், வரையறுக்கப்பட்டுவிடும்!

ஆனால் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் வாழும் — வாழ வந்து குவியும்—நகரங்களைப் பரிபாலிக்க, பஞ்சாயத்து போர்டுகளும் நகர சபைகளும், இருக்கின்றன—தேவையாகவும் ஆகிவிட்டன.

நகரத்துக்கும் — கிராமத்துக்குமுள்ள பேதாபேதப்பிரச்னை, மிகப் பெரியது! ஆனால், அசட்டைசெய்துவிடக் கூடியதுமல்ல. அது தனி விஷயம்.

இன்று சென்னைமாநிலத்திலுள்ள 98 நகர சபைகளில், முன் குறிப்பிட்ட மூன்று ரகத்தவர்களில், வதைபடும் இரண்டு வகையினரும் போதிய வசதிகளைப் பெறுகிறார்களா, என்றால், இல்லையென்றுதான் கூறவேண்டும்.

நகர சபைகள், இந்தக் காரியங்களுக்கென, நகரத்தில் வாழும் மக்களிடமிருந்து, வரி வசூலிக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்த வரியின் மூலம் வரும் பணம், நகர மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக இல்லை. சுகாதார வசதியில் நமது நகரங்கள் மிகவும் தாழ்ந்தேயிருக்கின்றன!—என்கிறார், சுகாதார அமைச்சர். "இன்னும் நிறையச் செய்யத்தான் வேண்டும்" எனச் செப்புகிறார், முதலமைச்சர். "கல்வி பரவுதல் வேண்டும்" என்கிறார், கல்வி அமைச்சர். "சேரிகள் செப்பனிடப்பட வேண்டும், முதலில்" என்கிறார், நிதி அமைச்சர்.

மேற்படி நகரசபைத்தலைவர்கள் மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட பிரதிநிதிகளும் சரி, அமைச்சர்களும் சரி, நகரங்களுக்கு இன்னும் போதிய வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதை மறுக்கவில்லை.

ஆனால், இவ்வித வசதிகளைச் செய்துதர 'பணம் வேண்டுமே— என்செய்வது?' என்பதில்தான், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் — ஆத்திரத்தையும் அதிருப்தியையும் கூடத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

"போதிய அதிகாரம் நகரசபைத் தலைவருக்குவேண்டும்" என்று மாநாட்டின் வரவேற்புத்தலைவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதோடு, சர்க்கார் ஒருதலைப்பட்சமாக நடப்பதாகவும், நகரசபைக்கு வருமானம் வரும் இனங்களைப் பறித்துக்கொள்வதாகவும் குறைபட்டிருக்கிறார்.

இந்தக் குறைகளைக் கேட்ட, பஜகோவிந்தப் பிரசங்கியார், "இதையெல்லாம் சொல்லத்தான் என்னை அழைத்தீர்களோ?" என்று ஆத்திரமாகக் கேட்டுவிட்டு, "உங்கள் குறைகளைத் தீர்க்கப்பணம் வேண்டாமோ?" என்று, கோபத்தோடு கேட்டிருக்கிறார்.

நகரசபைகள் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்புகள் அதிகம். ஆனால், பணமோ இல்லை! பணம் வரும் வாய்க்கால்களைச் சர்க்கார் வைத்திருக்கிறது—இது, 'சேர்மன்களின்' குற்றச்சாட்டு.

இதற்கு முதலமைச்சரின் பதில், சீற்றம்! கோபம்!!

நகரமக்களில், கீழ்ப்பட்டோரும், மத்தியதர மக்களும் மிகமிகச் சீரழிகிறார்கள். தண்ணீர்க்குழாய்ச் சண்டை! நாற்றமடிக்கும் சாக்கடை! பன்றியும் கொசுக்களும் கும்மாளமிடும் சேரிகள்! நகரம்—அங்கே, 'நரகமாக' இருக்கிறது.

இந்த மக்களுக்கான சகலவித வசதிகளும், செய்து தரப்படவேண்டும். சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால் மாம்பலம் போலில்லை, சிந்தாதிரிப்பேட்டை! மதுரையில், 'எக்ஸ்டென்ஷனை'ப்போல இல்லை, பொன்னகரம்!!

வாழத் துடிக்கும் இந்த இரண்டு ரக மக்களும், நாகரிக இன்பங்களைத் துய்க்க முடியவில்லை. தவிக்கிறார்கள்!

இத் தவிப்பைப் போக்க புதிய வீடுகளும், சாக்கடை போக்கியும் கல்வி வசதியும், அதிகமாகவேண்டும்.

"அதிகரிக்கப் பணம்?" — இதுதான், சேர்மன்களின், கேள்வி.

அதற்கு, முதலமைச்சர் கூறுகிற பதில்—'இல்லை' என்பதல்ல; கோபப்பார்வை! சீற்றக்குரல்!!

முதலமைச்சரின் இத்தகைய போக்கைப் பல நகரசபைத் தலைவர்கள், கண்டித்துப் பேசியதாகவும் அறிகிறோம். அவர்களில் பலர், காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றும் தெரிகிறது!

நகர மக்களில் உயர்ந்த மாடி வீட்டினரைவிட, ஏழைபுரி மிகமிக அவதிப் படுகிறது. இந்த அவதியைப் போக்கவோ, பணம் இல்லை.

"பணம் இல்லை!"— இந்தப் பல்லவியைப் பாடிக்கொண்டிருந்துவிட்டால், போதுமா? நகரத்தில் வாழ்வோரின் நலன்களை எப்படித்தான் சமாளிப்பது!

இதற்கு நல்லயோசனையொன்றை வெளியிட்டிருக்கிறார் — மதுரை M. L. A. யும் சேர்மன்கள் மாநாட்டின் வரவேற்புத் தலைவருமான டி, கே. ராமா.

"தொழிலாளர்கள் மிகவும் வேதனையான வாழ்விலிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய குடிநீர், சுகாதாரவசதி அத்தனையையும் நகரசபைகளே செய்துதரவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் நகரசபைக்குக் கட்டும், வரி, தொழில் வரி ஒன்றுதான். இதன்மூலம் வரும் வருமானம் மிகக் குறைவு. இதனால் நகர சபைக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த நஷ்டத்தை ஈடுசெய்ய நான் ஒரு வழி கூறுகிறேன். இந்தத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு வைத்திருக்கும் ஆலைகள் அரசாங்கத்துக்கு கட்டும் வருமான வரியில், நகரசபைகளுக்கும் சிறிது கிடைக்குமாறு செய்யலாமே!"

தோழர் ராமா — நம்மவரல்ல; காங்கிரஸ் பிரமுகர். அவர் கேட்கிறார்! மத்ய சர்க்காருக்குச் செல்லும் வருமானவரியில் சிறிது பங்கு தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்கிறார்! நகரசபைகளுக்காகக் கேட்கிறார்!! நண்பரின் யோசனை, நாம் அடிக்கடி கூறிவருவதுதான். கோடிக்கணக்கில், டில்லிக்குச் செல்லும், இந்த வருமானவரியில் சில லட்ச ரூபாய்களை நகரசபைகளுக்கென ஒதுக்கலாம்! ஏழைவாழ, வழி செய்யலாம்!!

இதேபோல, நிதியமைச்சர் சுப்ரமணியமும், நகரசபைகளுக்கு வருமானம் வரும் புது யோசனையொன்றைக் கூறியிருக்கிறார்—நமக்கு அதுவும் பழைய யோசனைதான்.

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

பிறப்பு

தோழர் ஏ. கே. வேலனின் துணைவியார், 16—6—52ல் ஒரு ஆண்மகவை ஈன்றெடுத்தார். தாயும், குழந்தையும் நலம்.

எப்படிச் சகிப்பது?

சென்னை சட்டசபை, வரும் 27-ந் தேதியன்று ஆரம்பமாகிறது.

26—6—52 முதல் ஒருமாத காலத்துக்குச் சட்டசபை வட்டாரத்துக்கு தடையுத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

மவுண்ட்ரோட்டிலுள்ள புதிய அசெம்பிளி கட்டிடத்திற்கு அருகாமையில் சில ரஸ்தாக்களிலும் பொது இடங்களிலும் மக்கள் கூடக்கூடாதாம்!

தடையுத்தரவோடு, ஆரம்பமாகிறது, சட்டசபை நடவடிக்கைகள். மக்களின் பிரதிநிதிகள், அமர்ந்து, திட்டங்கள் தீட்டவேண்டிய இடம்—'தீண்டப்படக் கூடாது பொது மக்களால்' என்று, தடைவீசப்படுகிறது.

ஜனநாயக ஆட்சியாம்! சண்டப் பிரசண்டமாகப் பேசியிருக்கிறார், பஜகோவிந்தப் பிரசங்கி—பாளையங்கோட்டையில். ஜனநாயகம் மதிக்கப்படவேண்டுமென்று, மாவீரர் போலக் குரலெழுப்பியிருக்கிறார். ஆனால், அடக்குமுறைக் குரங்கு, இங்கே, அவிழ்த்துவிடப்படுகிறது!

சட்டசபைக்குமுன் எவரும் கூடக்கூடாது என்பது மட்டுமல்ல; அந்த வட்டாரத்திலேயே மக்கள் கூடுவது தகாதாம் — ஆகாதாம்— பொதுஜன அமைதிக்குப் பங்கம் விளையுமாம்.

பொதுமக்களின் தூதர்கள்கூடப் போகிறார்கள்! ஆனால், பொதுஜன உரிமை பறிபோகிறது!!

மக்கள், பொது அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிப்பார்களாம்—'சுதந்திர ஜோதி'யின் உத்தரவு செப்புகிறது இவ்விதம்.

அதுவும், இப்போது நடைபெறவிருக்கிற சட்ட சபைக் கூட்டம் மிகவும் முக்கியமானதாகும் கவர்னர் பிரசங்கம் செய்யப் போகிறார்—முன்பு மூக்குடைபட்டதற்குப் பிறகு — என்பதாலல்ல, முக்கியம் என்று நாம் குறிப்பிடுவது. இது, பட்ஜட் கூட்டம்! நாட்டின் நலனுக்கான வழிமுறைகளைக் கூடிப்பேசி விவாதிக்கும். கூட்டம் இது! இது ஆரம்பமாகிறது, அடக்குமுறையோடு. சுடுகாடு அமைதி, வேண்டுமாம், சுதந்திரப் பிரியர்களுக்கு! அதுவும் துரைத்தனம் நடத்துவதற்கு!!

வெட்கமின்றி, உத்தரவு வெளியிடுகிறது, இவ்விதம், "அசெம்பிளி கூடியிருக்கும்போது பொதுஜன அமைதியைப் பாதுகாக்கவே இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது"

எவ்வளவு வெட்கம், இது! மக்களென்ன அலைகடலென எழுந்து அசெம்பிளி மண்டபத்தைத் தூக்கி, அருகிலிருக்கும், கடலில் போடத் திட்டமிட்டுள்ளனரா? அல்லது, 'சட்ட சபைக் கூட்டமே கூடாது' என்று சத்யாக்ரகம் செய்ய முடிவு செய்திருக்கின்றனரா? வெறுக்கின்றனரா, ஜனநாயக முறையை! அல்லது, மறுக்கின்றனரா, இந்தமுறைகளெல்லாம் எதற்கு என்று? எதுவுமில்லையே! இருந்தும், ஏன், தடை! அதுவும், சட்ட சபை கூடும் முதல் தினத்திலிருந்து! ஆச்சாரியார் ஆட்சி மக்களைப் பரிகசிக்கிறது — ஏளனம்செய்கிறது-ஜனநாயகத்தை நோக்கிச் சவால் விடுகிறது! இதை. எப்படிச் சகிப்பது? இந்த லட்சணத்தில் '......ஜீ' மந்திரி சபைக்கு வாழ்த்தும் பாராட்டும் வரவேற்பும்!

திருமண அழைப்பு

அன்புடையீர்,

வணக்கம். என்மகன் அருணாசலத்திற்கு, காஞ்சிபுரம் ஜவுளி வியாபாரம், M. V. M. பச்சையப்பனார் அவர்களின் மகள் சரஸ்வதியை, 2–7–52 புதன்கிழமை காலை 8-மணிக்கு தோழர் W. P. A. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில், காஞ்சிபுரம் பாவாப்பேட்டைத் தெரு, மணமகள் இல்லத்தில், வாழ்க்கைத் துணைவியாக்க உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதுகாலை, தோழர்கள்: C. N. அண்ணாதுரை, இரா. நெடுஞ்செழியன், மு. கருணாநிதி, க. அன்பழகன், சேலம் A. சித்தையன், K. A. மதியழகன், C.P. சிற்றரசு, கவிஞர் கண்ணதாசன், காஞ்சி மணிமொழியார் ஆகியோரும், தோழியர்கள்: டாக்டர். தர்மாம்பாள், சத்தியவாணிமுத்து, இராமாமிர்தம்மையார் ஆகியோரும், வாழ்த்துரை வழங்குவர்.

அன்று இரவு 9–30–மணிக்குமேல், சிதம்பரம் C. S. ஜெயராமன் குழுவினரால் இசை விருந்து நடைபெறும்.

அன்பர்கள், இதையே அழைப்பாக ஏற்று, திருமணத்தில் கலந்துகொள்ளக் கோருகிறேன்.

அன்பன்,

காஞ்சி—கல்யாணசுந்தரன்.

முன் பக்கத் தொடர்ச்சி

நகரங்களில் ஓடும் பஸ் போக்குவரத்தை அந்தந்த நகரசபைகளே ஏற்று நடத்துவது. இதுவும் பெரிய காரியமல்ல! தாராளமாகச் செய்யலாம். சாமர்த்தியமாகச் செய்தால், நல்ல, லாபமும் பெறலாம். ஓட்டல் நடத்தலாம்! இதன் மூலம், வருமானத்தைப் பெறலாம்.

ஆனால் இந்த முறைகளைக் கையாளும்போது, அந்தந்த நகரசபைகள், பணிவுணர்ச்சியோடு பாடுபட வேண்டும். 'கமிஷனர் பிடிக்கவில்லை!' — போன்ற, பிரச்னைகளுக்கும், கட்சித் தகராறுகளுக்கும் இடங் கொடாமல், நடக்கவேண்டும்.

தமக்குத்தாமே வருமானம் வரும் இனங்களைத் தேடிக்கொள்வதோடு, மத்ய சர்க்காருக்குச் செல்லும் வருமான வரியிலும் பங்கு பெறவேண்டும்.

இதன் மூலம் வரும் பணத்தைக் கொண்டு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொள்ளலாம்.

வெறும் பல்லவி பாடிக் கொண்டிராமல் பயனுள்ள இந்த யோசனைகளை, செயலாக்குவதில், அந்தந்த நகரசபைகள், முனைய வேண்டுகிறோம்.

திராவிடநாடு

காஞ்சி] 29—6—52 [ஞாயிறு

இது சகஜம்!

★

"In the construction of huge river valley projects things will go wrong here and there."

உற்பத்தி மந்திரி கே.ஸி. ரெட்டி, பார்லிமெண்டில் உறுப்பினர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்திருக்கிறார்.

உறுப்பினர்கள், நீர்த் தேக்கத் திட்டங்கள் என்ற பெயரால், மக்கள் தரும் வரிப் பணத்தைப் பாழாக்குகிறீர்களே, இது நீதியா என்று கேட்டார்கள். ஏழைகள் வியர்வையல்லவா, சர்க்கார் கஜானாவில் வெள்ளிப் பணங்களாகக்காட்சியளிக்கின்றன, எளியவர் சிந்தும் கண்ணீரன்றோ, வரிப்பணமாக உருவெடுத்திருக்கின்றது என்று கேட்டார்கள்.

ஆனால் மந்திரியார், மனங்கலங்கிடவில்லை — மருட்சி கொள்ளவுமில்லை. அமைதியாகச் சொல்கிறார்.

இதுசகஜம் என்கிறார் மந்திரியார்

பாழாவது சகஜமாம், மந்திரியார் பதில் அப்படித்தான் இருக்கிறது.

"பெரிய நீர்த்தேக்கத் திட்டமென்றால், தவறுகள் இங்கொன்று, அங்கொன்று நடக்கத்தான் செய்யும்."

மந்திரியார், பணம் பாழாகும் படலத்தை மறுக்கவில்லை. பாழாவது சகஜம் என்று புதிய படலம் சேர்க்கிறார்!

தவறுகள் நடக்கத்தான் செய்யும், பெரிய காரியங்களில் என்கிறார். ஒப்புக்கொள்வோம். தவறுகள் சாதாரணத் தவறுகளாக இருந்தால் தாங்கிக்கொள்ளலாம். இமாலயத் தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. இத்தகைய ஆதாரங்கள் ஆயிரமாயிரம் உண்டு.

சென்ற காங்கிரசாட்சி நடவடிக்கைக் குறிப்பை மீண்டும் கவனத்திற்குக்கொண்டு வாருங்கள். நடந்தவைகளை ஒரு கணம் நினைவிற்குக் கொண்டுவாருங்கள். இது சகஜம் என்று சொல்லமுடியாது. இது சகிக்கமுடியாதது என்றுதான் ஒவ்வொன்றை எண்ணும்பொழுதும் சொல்லத் தோன்றும்.

ஆற்று அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் கிடக்கட்டும். எந்தத் துறையிலும், இவர்கள் ஆளத்தெரியாத அப்பாவிகளாகவே நடந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

சர்க்கரை வாங்கினார்கள், குறைந்த விலைக்கு கிடைத்த பொழுது மறுத்துவிட்டு, பிறகு அதிக விலை கொடுத்து-அதிலே பல கோடி நஷ்டம். ஜீப்கள் கதையும் அப்படி. டிராக்டர்கள் சங்கதியும் அதே. சணல் விதையும் ஊழல் மயம். உர உற்பத்தியும் தகராறு, வீடுகட்டும் திட்டமும் வீண், உணவு உற்பத்திப் பெருக்கமும் உருப்படவில்லை. வெடிமருந்து வாங்கியதிலும் குறையென்று தினந்தினம் நாம் படித்த பழைய ஊழல்கள் நினைவிற்கு வருகின்றன.

இவையெல்லாம் சகஜம் என்கிறார் கனம் ரெட்டி.

அதற்குக் காரணம் காட்டியிருக்கிறார், பெரிய வேலைகளில் சிறிய தவறுகள் ஏற்படுவது இயற்கைதானே என்று! அவர் ஏதாவது சொல்லியாக வேண்டுமே, அதற்காகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

பெரியசர்க்கார் நடத்துகிறார்கள், பெரிய தேசிய இனத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே சிறிய தவறுகள் ஏற்படுவதைப் பொருட்படுத்தக் கூடாது என்கிறார் கனம் ரெட்டி.

சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டுள்ள காரியம் பெரிது. அதிலே நமக்கு சந்தேகமில்லை. ஆனால் நடந்திருக்கிற தவறுகள் சிறியவையா என் பதிலே நமக்கு பலமான சந்தேகம்.

நீர்த் தேக்கத் திட்டங்களில் மிக முக்கியமான ஒன்றில் சென்ற ஆண்டு, விந்தைக்குரிய விளையாட்டம் ஒன்று நடந்தது. அதனை 'மெயில்' அம்பலப்படுத்தியிருந்தது அப்பொழுதே.

ஹிராகுத் அணைக்கட்டுத் திட்டம் என்று கூறுகிறார்களே — அதுபற்றிய செய்திதான் அது.

இந்த அணைக்கட்டுத்திட்டம் கட்டப்படுவதற்குரிய காரணங்களை விளக்கிடும் பொழுது, கட்டப்படும் மகாநதியைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள், அதற்காக வெளியிட்டிருந்த பிரத்தியேக ஏட்டில். மகாநதியில், அணைக்கட்டுத் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடிந்துவிட்டால், 20,000,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். 4,000,000 கி. வா. மின்சாரம் உற்பத்தியாகும். மத்திய பிரதேச எல்லையிலிருந்து, வங்காள விரிகுடா வரை சுமார் 380-மைல் கப்பல் போக்குவரத்துக்குரிய வாய்க்கால் வசதி ஏற்படும். ஒரிஸ்ஸாவிற்கு, சந்தபாலி அல்லது தாம்ரா என்ற இடத்தில் துறைமுகம்கூட அமையும். அது,வருடத்திற்கு 6.000,000 டன் எடைவரை அனுப்பவும், வரவும் உதவியாக இருக்கும் அணைக்கட்டுத் திட்டத்தால், ஏற்படும் ஏரிகள், கப்பல் தங்குமிடங்களாகப் பயன்படும். மீன்பிடிக்கும் தொழிலும் வளரும்.

இப்படி, அடுக்கடுக்கான, சுவையான கனவுகளைச் சொல்லியிருந்தார்கள் அந்த ஏட்டில்.

மகா நதித் திட்டத்தில், முதலில் ஹிராகுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வதென முடிவு செய்தார்கள். ஏனெனில், நதியில் அது முதலில் இருக்கிறது. மேலும் அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் எளிதில் கிடைக்கின்றன என்று காரணங் காட்டினார்கள்.

கொஞ்ச நாட்கள் அது பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கவேயில்லை. பிறகு, இந்தத் திட்டம் ஏற்கனவே 1946ல் தொடங்கப்பெற்று அப்படியே கிடந்ததென்றும், பிறகு இப்பொழுது தொடங்கப்படுகிறது என்றும் தகவல் வந்தது முதலில் குறிப்பிடப்பட்ட செலவுத் திட்டம் 47·81 கோடி. ஆனால் பிறகு 100 கோடியாகிவிட்டது. ஆகவே இந்த வேலை நான்கு ஆண்டுகளாக மெதுவாக நடந்து வந்தது.

அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தையொட்டி, சென்ற ஆண்டு, சிறிய கப்பல்கள் செல்வதற்காக எடுக்கப்படும் வாய்க்காலுக்கு மேல் ஒரு பாலம்கட்டினார்கள். கட்டியும் முடித்துவிட்டார்கள். ஆனால், அந்த வாய்க்காலில் எந்தக் காலத்திலும் கப்பல் போக முடியாது. ஏனெனில் அதில் தண்ணீரே ஓடாது என்று தெரிய வந்தது. அந்த வாய்க்காலை யொட்டிக் கட்டப்பட்ட சம்பல்பூர் அணைக்கட்டு சரியானதில்லையென்று தீர்ப்பளித்துவிட்டார்கள்.

ஆகவே, கட்டிய பாலம், வெட்டிய வாய்க்கால், உண்டாக்கிய அணைக்கட்டு எல்லாம் பாழ் — இந்தப் பாழான வேலைக்கு கொட்டியழுதது சர்க்கார் கணக்கு மூன்று கோடி—சரியான கணக்கு எத்தனை கோடியோ!

பெரிய திட்டங்களில் தவறுகள் ஏற்படலாம் என்கிறார் கனம்.

3 கோடி, சாதாரணதவறு—யார் ஒப்புக்கொள்வார்கள்? இம்மாதிரி வீணாட்டங்களை. பார்லிமெண்டில் கேட்டால், இது சகஜம் என்று பதில் வருகிறது!

வடநாட்டிலே, ஏற்பட்ட பாழான கணக்கையும் பார்த்தீர்கள். தென்னாட்டிலே, பணமில்லாததால், வீணான திட்டங்களையும் பாருங்கள்.

வசிஷ்ட கோதாவரி பாலம், கிருஷ்ணா நதிப் பாலம், துங்கபத்திரா பாலம் இப்படித் தென்னாட்டுத் திட்டங்களுக்குச் செலவிடப் பணமில்லை—ஆனால் மூன்று கோடி பாழ்!

இது பழைய கதை—ஆனால் புதிய பாடம் தரும்—இதனை மீண்டும் நினைவுபடுத்துகிறோம். இம்மாதிரி, பணத்தைப் பாழாக்கிவிட்டு இது சகஜம் என்று பேசுவோர் நாட்டை ஆள்வது சகஜம் என்று மக்கள் எத்தனை நாள் விட்டிருப்பார்? இவர்களை விட்டு வைப்பது நாட்டுக்கு மிகவும் சங்கடம், மக்களுக்கு வீண்சஞ்சலம், ஆகவே விரட்டுவோம் என்று கிளம்பியோர்—இது கவனமிருக்க வேண்டும் அவர்களுக்கு!

விற்பனையாகிறது

சி. என். ஏ. தீட்டிய

சிறிய ஏடு

அதிர்ச்சிக்கு வைத்தியம்

விலை அணா 2

விற்பனை கழிவு 25%

தபாற்செலவு இனாம். வேண்டுவோர் எழுதுக.

'திராவிட நாடு' நிலையம்

காஞ்சிபுரம்.

நிதி தாரீர்!

★

இலட்சியத்திற்காக உயிர் நீத்த தோழர் மஜீத் குடும்ப பாதுகாப்பு நிதிக்குத் தாராளமாக உதவுங்கள்.

முன்வரவு ரூ.	1033—9—10
கொழும்பு டி. எம். அப்துல்மஜீத்மூலம்	75-0-0
பூனா எஸ். பொன்னய்யா	25-0-0
காட்டுப்புத்தூர் கந்தசாமி	15-0-0
கோவை ஆர். வெங்கட்ராமன் மூலம்	14-8-0
தேவகோட்டை தி. மு. க. சார்பில்	13-0-0
சென்னை கே. வேள்பாரி மூலம்	12-8-0
கோவை தி. மு. க. நகரக்கிளைசார்பில்	11-8-0
மலைக்கோட்டை எம். வேலாயுதம் மூலம்	10-8-0
தூத்துக்குடி கலைரசிகர் சங்கம்	10-0-0
சென்னை கே. சிதம்பரம் மூலம்	9-5-0
சூலூர் தி. மு. க. சார்பில்	8-6-0
தஞ்சைத் தோழர்கள்	7-10-0
கோவில்பட்டி தி. மு. க. சார்பில்	7-8-0
லால்குடி. சி. வி. பாலசுப்பிரமணியன் மூலம்	7-4-0
காரைக்கால் ஞானசம்மந்தம்	7-0-0
சென்னை ஏ. முருகேசன் மூலம்	6-4-0
விருதுநகர் அய்யாசாமி	6-0-0
மதுரை அ. பொன்னம்பலனார்	5-0-0
பண்ருட்டி பசுபதி	5-0-0
ராயபுரம் எம். ஆர். ராமதாஸ் மூலம்	5-0-0
திருவாரூர். கருணை எம். ஜமால்	5-0-0
குடந்தை கே. கே. என். மூலம்	5-0-0
பெரம்பூர் டி. எஸ். மணி மூலம்	4-0-0
தேனி வெற்றியரசு மூலம்	3-6-0
குமாரபாளையம் எஸ். எஸ். எம். புருஷோத்தமன்	3-0-0
திருவனந்தபுரம் எஸ். சுவாமிநாதன்	3-0-0
தூத்துக்குடி தங்கத்துரை	2-0-0
ஆரணி கே. பி. சுந்தரம்	2-0-0
திருமங்கலம் சந்திரசேகர பாண்டியன் மூலம்	1-2-0
கீழுப்புரம் ஆர். ரங்கசாமி	1-0-0
திண்டுக்கல் எம். கணபதி	1-0-0
சிவகாசி ஆர். சுந்தரபாண்டியன்	1-0-0
சென்னை அன்பில் அபூபக்கர்	1-0-0
செம்பியம் கே. பழனிவேலு	1-0-0
செவத்தூர் சோமலிங்கம்	1-0-0
புதியம்புத்தூர் தி. மு. க. சார்பில்	1-0-0
திருவையாறு ஏ. எல். முத்தையா	0-9-0
சேப்டாக்கப் செயராமன்	0-4-7
	1336-2-7

இயக்க தீர்மானங்களை எடுத்தியம்பும் சின்னஞ் சிறிய ஏடு

*

முதற்பதிப்பு முடிந்து, இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

*

தி. மு. க. கிளைக் கழகங்கள் மொத்தமாக வாங்கிவைத்துக் கொள்ள வேண்டிய ஏடு.

*

தீர்மானங்கள்

விலை 1-அணா

விபரங்கட்கு:

தி. மு. க தலைமை நிலையம்

ராயபுரம், சென்னை 13.

முகவரி மாற்றம்

மு. கருணாநிதி

6, வடக்கு கோபாலபுரம்

முதல் தெரு

கோபாலபுரம், சென்னை—6.

*

கண்ணதாசன்

4, கணபதி முதலி தெரு

புதுப்பேட்டை, சென்னை—14.

மறைவு

கலப்பு மணத்தம்பதிகள் இளமுருகு —பொற்செல்வியார் பெற்றெடுத்த 'மணிக்கொடி' எனும் குழந்தை 12—6—52 மறைந்த செய்தி கேட்டு வருந்[illegible]

11-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நாட்டிற்குப் புதிதல்ல—புராண காலத்திலிருந்து, இந்தக் காலம் வரை, அப்படி மழை பெய்யாத சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. ராமாயணத்திலேயே, ரிஸ்யசிருங்கர் கதை படிச்சிருப்பீங்களே—நல்லதங்காள் கதையிலே வருகிறதேப்பா, பன்னிரண்டு வருடம் மழையே பெய்யல்லேன்னு.

க:— அதனாலே......

மா:—இப்போ, மழை பெய்யாமலிருந்தது புதிதல்ல என்கிறேன்.

க:— அது சரிடா, இதுக்கு முன்னாலே, மழையே பெய்யாமலிருந்து, அவர் வந்ததும் ஏண்டா பெய்யணும்.

மா:— மழைன்னு எதுக்கு பேர் தெரியுமாப்பா.

ர:— ஏது, பெய்தது மழையே இல்லேன்னு கூடச் சொல்லிடுவன் போலிருக்கு.

மா:— தமிழ் நூல்கள் படித்திருந்தால தெரியும். குறிப்பிட்ட காலத்தில், குறிப்பிட்ட இடத்தில், குறிப்பிட்ட அளவு பெய்வதைத்தான் மழையென்பர். தண்ணீர் தேவையில்லாதபோது கொஞ்சம் துளி துளியாக விழுவதையோ, தேவைக்கு மேல் ஒரே வெள்ளமாகப் பாய்வதையோ, மக்கள் எப்படியப்பா மழையென்று மகிழ்வார்கள்.

க:— அப்ப, இப்போ பெய்ஞ்சது மழையில்லேங்கிரியா.

மா:— அது கிடக்கட்டும், மழைக்கும், இவருக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

ர:— பகவானைப் பிரார்த்தியுங்கோ, மழை பெய்யும்னு சொன்னார், பெய்ஞ்சுடுத்து.

மா:— அதுக்கு ஆச்சாரியார் தேவையில்லீங்க. இதுக்கு முன்னாலேயே, பானிவாலா மகாராஜா என்ற ஒரு மகானைக் கண்டுபிடித்தார்கள். முன்ஷி நாடெங்கும் அவர் துதி பாடினார், ஏராளமாகப்பணத்தைக் கொட்டியளந்தார். அவர் பூமியைப் பார்த்து, தண்ணீர் இருக்குமிடம் காண்பிக்கும் அருள் பெற்றவர் என்றார்கள். இவர் வானத்தைப் பார்த்து இறைஞ்சுங்கள் என்றார். இருவருக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

ர:— உம்......காலங் கெட்டுப் போச்சு.

மா:— பானிவாலா மகராஜ் குட்டு வெளியாய்ப் போச்சு. அவரை, சர்க்கார் செலவில் வைத்திருந்தார்கள். பலனில்லையென்று இப்பொழுது நீக்கி விட்டார்கள். அந்தப் போலி வேலைக்கும் ஆச்சாரியார் போதனைக்கும் வித்தியாசமே கிடையாது.

ர:— வாய்த்துடுக்கா பேசாதே.

மா:— நீங்களேதான் சொல்லுங்களேன். மழை பெய்யவில்லேன்னா, அதை இதைச் செய்யுன்னு சொல்வது இந்த நாட்டுப் பழக்கம். எரிகிற கொள்ளியை வானத்திற்குக் காட்டு என்று சொல்வார்கள். கர்ப்பிணிப் பெண்கள் புழுங்கலரிசியைத் தின்றால் மழைவரும் என்பார்கள். மழையும், வெயிலும் சேர்ந்திருந்தால், காக்கைக்கும் நரிக்கும் கல்யாணம் என்று இந்நாட்டுக் குழந்தைகள் கைதட்டி யாடுவார்கள்.

க:— ஆமாம், இதையெல்லாம் சொன்னால்.........

மா:— ஆச்சாரியார், ஏதோ புதிதாகச் சொல்லி, பெரிய மழைவந்து விட்டது என்று நினைக்காதீர்கள். இந்த நாட்டு ஜனங்களுடைய மௌடீகத்திற்குத் தக்கபடி பேசுகிறார். மழைக்காக கொடும்பாவி கட்டியிழுக்கிற மக்களிடம், ஏன் பகவானைப் பஜி, மழை வரும்னு சொல்லக்கூடாது. மேகத்தை தேவனுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்திரனைத் தலைவனுக்கியிருக்கிறார்கள். மழைக்கு வருண ஜபம் செய்ய வேண்டுமென்று வேறு போதித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மகான்களாக மட்டுமிருந்து சொன்னார்கள். மகரிஷிகள் என்ற பேரோடு மறைந்தார்கள். இவர் மந்திரியாகி அதையே சொல்கிறார்.

ர:— பகவான் அனுக்ரகம் இல்லாமே மழைபெய்ததுங்கரே.

மா:— இல்லை, பகவான் அனுக்ரகத்தாலே வந்ததென்றே வைத்துக் கொள்வோம்.

ர:— அப்போ, ராஜாஜீ வந்ததும் தானே, பகவான் அனுக்ரகம் கிடைச்சிருக்கு.

மா:— உண்மையிலேயே, ராஜாஜீ மகானாக இருந்திருந்தால் என்ன செய்திருக்கணும். ஜனங்க கஷ்டப் படராங்க, இப்போ மழை வந்தாக ணும்னு எண்ணி, இப்போ செய்த பிரச்சாரத்தை அப்பொழுது செய்திருக்கணும். செய்யவில்லை. அதாவது ஆட்சிக்கு அவர் வந்தாத்தான் ஆண்டவன் அனுக்ரகம் வாங்கித் தருவார்—அப்படித்தானே!

ர:— அப்படி யார் சொன்னா?

மா:— பின்னே ஏன் ஐந்து வருடமாகப் பேசாதவர் இப்போ, மழை வருவதற்கு பகவானை வேண்டணும் கிற உபாயத்தை உபதேசிக்கிறார்.

ர:—ஒரு மகானை இப்படி அவமரியாதையாகப் பேசாதே.

மா:— மழையைத் தந்தவர் மகானென்றால், மற்றவங்க, மாபாவிகள். பிரகாசம், ஓமாந்தூரார், குமாரசாமி ராஜா எல்லாம் பாவிகள்.

ர:— அப்படி ஒண்ணும் அர்த்தமில்லே.

மா:— நானும் ஒத்துக் கொள்வதாயில்லை. ஆச்சாரியாராவது, பகவானைப் பஜியுங்கள் என்று பேசிவிட்டுப் போய்விடுவார். ராமசாமி ரெட்டியார் கார்த்திகை விரதமே இருந்தவர். எல்லாக் கோயில்களிலும், குறிப்பிட்ட நாளில், மழைக்காகவும், நாட்டு சுபிட்சத்திற்காகவும் அபிஷேகம், ஆராதனையும் செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவே போட்டிருந்தார்.

ர:— அப்போ மழை பெய்யல்லே.

மா:— இதிலிருந்து கடவுள் கூட ஒரு மாதிரிதான்னு தெரிகிறது. கைலாசம், வைகுந்தம் இங்கேகூட கம்யூனல் ஜி. ஓ. வேணும் போலிருக்கு—வேதாரண்ய சிவனுலயக்கதவைத் திறக்க திருஞான சம்மந்தர் ஒரு பாட்டு பாடினார். கதவு திறந்து கொண்டது. ஆனால், திருநாவுக்கரசர் பத்துப்பாடல் பாடிய பிறகே கதவு மூடிக் கொண்டது. காரணம், ஞானசம்பந்தர் ஆச்சாரியார் குலம், நாவுக்கரசர் நம்மவர், அது போலத்தான், ஆச்சாரியார் மழை பெய்ய, பகவானை பஜனை செய்யுங்கோன்னு சொன்னவுடனே மழை, பூஜை பல தடவை செய்தும் ஓமாந்தூரார் காலத்தில் மழையில்லே. காரணம் என்ன? புரிந்தால் இல்லையென்பதுதானே?

ர:— நீ விதண்டாவாதம் பேசரே.

மா:— ஆச்சாரியார் மகான் என்று சொல்கிறீர்களே அதற்காகத்தான் இவ்வளவும் சொல்ரேன். ஐந்து வருடமாக வாய்மூடியிருந்த

மகான், மந்திரியானவுடன் வாய் திறந்தார், மழைபெய்தது. தன் சகாக்கள் காலத்தில் இதைச் சொல்லியிருக்கக்கூடாதா? சொல்லி மழைவந்துவிட்டால், அவர்களுக்கு நல்லபெயர் வந்துவிடுமே என்ற எண்ணத்தால்தானே சும்மாயிருந்தார்? அத்தகைய கெட்ட எண்ணம் உள்ளவரா ஆச்சாரியார்? கெட்ட எண்ணங் குடிகொண்ட ஒருவர் எப்படி மகானாகமுடியும்?

ர:— போதுண்டாப்பா, இந்த ஒரு வாரமா, என் கிரகம் சரியில்லேன்னு நினைக்கிறேன். அண்ணைக்கு சிற்றம் பலம் பேசினான், இண்ணைக்கு நீ— அப்பாடா, உன்னைச் சொல்லிப் பிரயோஜனமில்லே, காலம் தலே கிழாயிட்டுது உம், நான் வர்ரேன், முதலியார்வாள்.

க:— என்னங்க, சின்னப்பையன் பேசினான்னு இப்படி கஷ்டப்பட்டுக்கிறீங்க. டே, தம்பி, நீபோய் வேலையைப் பாருடா.

ர:— எனக்கென்ன முதலியார்வாள் கஷ்டம்—அவன் பேசிண்டிருந்தபொழுது நான் சந்தோஷப்பட்டுண்டேன். அவன் சொல்றது சரியோ, தவறோ, சொல்றது எவ்வளவு அழகாக, கோர்வையாய், தெளிவாய்ச் சொல்றான். அதைக் கவனிச்சுப் பரமானந்தப்பட்டேன்.

க:— என்னைக்கூடக் கேட்டான், இதே கேள்விகளை, நம்மசாமி வருவார்டா, அவர் சொல்வார்னு சொன்னேன். இப்போ பார்த்தால், நீங்ககூட பயலண்டை, என்னைப் போல, திணறித்தான்.......

ர:— சே, அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லேமுதலியார்வாள். சிறு பையன் அவனண்டை எதுக்குன்னு...

க:— உம், சரிதான் விடுங்க. ஏதோ நாம் ஒண்ணிலே நம்பி இறங்கிட்டோம். அதுப்படி நடந்துகிட்டுப் போவோம்.

ர:— முதலியார்வாள், தங்கமான வார்த்தை சொன்னேள் — அண்ணைய பொதுக்கூட்டத்திற்கு, நீங்க தலைமை வகிக்கணும்.

க:— சரி, என்ன பேசறதுன்னு மட்டும், கொஞ்சம் ஒரு தாளிலே எழுதித் தள்ளிடுங்க.

ர:— அதுக்கென்ன, கூட்ட ஏற்பாடு முடிஞ்சுதுன்னு, திவ்யமான பிரசங்கம், அச்சடிச்சே கொடுப்பேம். வந்து...

க:— ஏன் தயங்கிறீங்க, செலவுக்குத்தானே. சாயந்திரம் கடையண்டை வாங்க. கணக்கப்பிள்ளையிடம் சொல்லிடறேன். வாங்கிக்கிட்டுபோங்க.

ர:— முதலியார்வாள், வர்ரேன்.

★

ர:— கணக்கப்பிள்ளைவாள், முதலியார் சொல்லியிருப்பாரே—

கணக்கர் சோணாசலம்:— ஆமாம், அதுக்கென்னங்க......

ர:— பிள்ளைவாள், ஏதோ எரிச்சல்லே.

சோ:— வேலைக்காரனுக்கு, எதுக்குங்க எரிச்சல்வரும்? நீங்க ஒரு அரைமணி கழிச்சு வாங்க.

ர:— நம்ம ஊருக்கு ராஜாஜி வர்ரார் தெரியுமோன்னோ.

சோ:— இது தெரியாதுங்களா, நானும், நீங்களும் வர்ரதிற்கா, முதலியார் தாராளமாக இருநூறு கொடுன்னுசொல்லுவார்.

ர:— ராஜாஜி வந்தது, அவாளுக்கு மட்டும்தான் சந்தோஷமா — நமக்குந்தான். ஏழை, எளிதுகள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டதுங்க. இப்போ பார்த்தீங்களா, கண்ட்ரோல், ரேஷனும் ஒழிஞ்சுது!

சோ:— அதுதான் பாக்கியிருந்தது. அதுவும் போச்சு!

ர: என்ன, ரேஷன் போனது தப்புன்னு சொல்றீர்?

சோ:— ரேஷன் போகவேண்டியதுதாங்க — எப்போ போகிறது, எப்படிப் போகிறதுன்னு இருக்கில்லே.

ர:— இப்போ தொலைஞ்சதாலே என்ன கெட்டுப்போச்சு?

சோ:— பதுக்கி வைச்சிருந்தவங்க பகிரங்கமாக விக்கிறாங்க. கள்ள மார்க்கட், வெள்ளைமார்க்கட்டாச்சு!

ர:— நீர் என்ன சொல்றீர்?

சோ:— என்ன சொல்றேன். ரேஷன் முறையை ஒழுங்காக நடத்துவிக்க கையாலாகல்லே— அதனால் கைவிட்டுவிட்டாங்க. அரிசி கொடுக்கயோக்யதையில்லாமல்தானே, புளியங்கொட்டை, பருத்திக்கொட்டையெல்லாம் சிபார்சு செய்தாங்க. அரிசியை மறந்துடு, கத்தாழையைக் கவனம்வைச்சுக்கோன்னு பேசினாங்களே நம்ம கனமான மந்திரிகள்.

ர:— இப்போ வேணுங்கிறதை, வேண்டிய அளவு, விரும்புகிற இடத்திலே வாங்கிக்கலாமே!

சோ:— கள்ளமார்க்கட்டை ஒழிக்க முடியல்லே. பங்கீட்டு முறைக்கு வேண்டிய அளவு கூட அரிசியை வாங்க முடியல்லே— கைவிரித்துவிட்டார் ஆச்சாரியார்.

ர:— ஆனால் ரேஷனை, இந்தியாவிலேயே ஒழிச்ச பெருமை, நம்ம ராஜாஜிக்குத்தானே!

சோ:— என்ன பித்தலாட்டம் இது, ராஜாஜிதான் ரேஷனை முதன் முதல் எடுத்தார். ஆகவே அவர் மகான் என்கிறீங்க. ஆனால் உணவு மந்திரி கித்வாய் என்ன பேசியிருக்கிறார் தெரியுமோ? நான்தான் சென்னைக்கும், பஞ்சாபுக்கும், இந்த ரத்துமுறையை சிபார்சு செய்தேன். சென்னை ஏற்றுக்கொண்டது, பஞ்சாப் மறுத்துவிட்டதென்று. இதற்கென்னசொல்றீங்க. மகான்யார்? கித்வாயா, ஆச்சாரியாரா? அதுமட்டுமில்லே, நேரு நான்தான் இதனைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்தேன் என்கிறாரே— என்ன சொல்றீங்க, இப்போது.

ர:— ஆனாலும் ராஜாஜிதானே அமுலாக்கினார்.

சோ:— அட பைத்தியக்காரரே, எல்லாம் பகவான் செயல், என்னாலே ஆவதொன்றுமில்லை, மந்திரி சபையையே கடவுள்தான் நடத்தறார், நான் எடுத்துக்கொண்டுள்ள இலாகா கடவுள் இலாகா என்றெல்லாம் பேசறார். அவர் செய்ததாக நீங்க ஏன் சொல்லணும்.

ர:— பின்னே, பகவானில்லாமல் என்ன நடக்கும்!

சோ:— அப்போ, இந்த மந்திரிகளுக்கு ஏன் தண்டத்திற்கு சம்பளம் கொடுத்து அழுகிறது. திருப்பதிக்கோ, பழனிக்கோ பணியார்டர் பண்ணி, திருத்துளாயும், பஞ்சாமிர்தம் மட்டும் இவர்களுக்கு வழங்கினால் போச்சு!

ர:— கணக்கப் பிள்ளை வம்புப் பேச்சு பேசறார்.

சோ:— பின்னே என்னங்க, ஒருத்தரை புகழ்வதற்கு அளவிருக்கணுமில்லே. ரேஷன் ஒழிஞ்சதுன்னு சொன்னவுடனே, மலைமலையாக அரிசி குவிந்து விட்டதுன்னு 'தினமணி' எழுதுகிறது. அது

காங்கிரசுக்கு எவ்வளவு கெட்ட பெயர். இத்தனை நாள் காங்கிரசால் வாங்க முடியாத கள்ள மார்க்கட் அரிசி யென்றுதானே அர்த்தம். இல்லே, இப்போ என்ன புது அறுவடை நடந்ததா, பகவான் அருளால், ஆச்சாரியார் பூத கணங்களை ஏவி, ஒரே இரவில், நடுவு நட்டு, களை யெடுத்து, பயிர் வளர்த்து அறுவடை செய்துவிட்டாரா? காங்கிரசின் கையாலாகாதத்தனத்தை அம்பலப் படுத்துகிற சேதியை, இப்படி விளம்பரப் படுத்துகிறது! இந்தமாதிரி ஏடுகளே, அவருக்கு இருக்கிற மரியாதையைக் கெடுத்துவிடும் போலிருக்கு!

ர:– ரேஷன் கஷ்டம் தீர்த்து வைச்சது, ராஜாஜி காலத்திலே தானே!

சோ:– இதுக்காக காங்கிரசுக்கு என்னங்க பெருமை. சில விஷயங்கள் அப்படித்தாங்க: செய்யாமஇருந்தால், பெரிய தப்பு—செய்தா பெரிய பாராட்டு கிடைக்காது. மலஜலம் கழித்துவிட்டு, கால் கழுவாமே வந்தால், திட்டுவாங்க. கால் கழுவி விட்டு வந்தா, தம்பட்டம் அடித்து சொல்வதில்லே.

ர:– முதலியார் பையனும் அப்படி, இவரும் அவனுக்கு ஜோடி பரவாயில்லே.

சோ:– ஜோடியோ, ஜாடியோ— பின்னே என்னங்க— சோறு போடவேண்டியது சர்க்கார் கடமை — முடியாதபோது அது பெரிய விஷயம். அதைச் செய்கிறபோது கீர்த்திக்குரிய விஷயமில்லையே!

ர:– ராஜாஜி வந்ததாலே தான் சுகம் வர்ரது — அது ஒத்துக்கத் தான் வேணும்.

சோ:– சுகம், மகான்கள் செய்கிற மந்திர ஜாலமானு, மக்கள் என்ன செய்வது? தேசம் சுபிட்சமாக இருக்கணும்னு, ராஜாஜியே இருக்கணும்னு, கடவுளைப் பிரார்த்தியுங்கோன்னு அவரே சொல்ரார். அது எப்படிங்க முடியும்?

ர:– ஏன் முடியாது?

சோ:– ஆண்டவன் புண்ணியத்திலே, அவருக்கு ஒண்ணும் வரவேண்டாம். நீண்ட நாள் இருக்கட்டும். ஆனால், அவருக்கு ஒண்ணு ஆயிட்டா, சுபீட்சமே கிடைக்காது. கார் செய்தவன் வந்தால் தான் கார் ஓடும்னு, எப்படிங்க முடியும்? அதனால்தான், திட்டம் போட்டு, அதன் மூலம் ஆளணும், ஆள் பெயரைச் சொல்லி எத்தனை நாள் முடியும்னு கேக்கறாங்க!

ர:– சரி, இப்படிப் பேசரவா, தொகை வளர்ந்துண்டே போறது. கணக்கப் பிள்ளை பணந் தர்ரேளா.

சோ:– தாராமே, என்னுங்க— இருந்து வாங்கிக்கிட்டு போங்க ✲

மக்களின் மனம்
ஒரு காலிப் பாண்டம்
என்று
அண்ணன் ஏசுகிறான்.
மக்கள் தீர்ப்பு மகத்தானது
என்று
வாதாடுகிறான், தம்பி.
**தம்பி
தாக்கப்படுகிறான்
மக்களால்!**

புதிய வெளியீடு

மக்கள் தீர்ப்பு

C. N. A.
எழுதியது
✲

இரண்டாம் பதிப்புகள்
—
ஜெபமாலை 0–8–0
சாது 0–8–0
கருத்து விளக்கச்
சிறு கதைகள்.
✲

மக்களாட்சி நாட்களிலே
அனைவரும் படிக்கவேண்டிய
அரசியல் கருத்து விளக்கக் கதை.
விலை 8 அணா.

அச்சில்:- வாழ்க்கைப் புயல்

கிடைக்குமிடம்:— **பரிமளம் பதிப்பகம் 17-B,** வரகுவாசல் தெரு, சின்ன காஞ்சிபுரம்.
வியாபாரிகளுக்கு 25 o/o கழிவு. V. P. P. இல்லை. தபாற் செலவு தனி.

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வனையில், கமிட்டியில் வேறு எதைப் பற்றியும் பேசக்கூடாது.

ர:— அங்கத்தினர்களே.

அங் 3:- உஸ்... பேசாதே! வாபஸ் வாங்கு!!

ர:— மிஸ்டர் கணபதி, நீங்க கூட......

அங். கணபதி:— ஒண்ணும் பேசாதிங்க. வாபஸ் விஷயம் முடியட்டும்.

ர:— என்னப்பா உத்திராபதி

அங். உத்திராபதி:- அதெப்படிங்க நீங்க சொல்லலாம்.

சி:— இருவரும் ஆச்சாரியாரில்லே—அவர் எதிர்க் கட்சிக்காரங்களைப் பிரிச்சுவிட்டு, பெரிய மனிதராகப் பார்க்கிறார். இவங்கதான் இருக்காங்களே, துதி பாட! அதே மாதிரி உங்களைப் பிரிச்சுவிடப் பார்க்கிறார்.

ர:— சிற்றம்பலம், இப்போ, என்ன செய்யணும்கிறே.

சி:— நான் என்ன சொல்றது— அங்கத்தினர்கள் சொல்றதைச் செய்யுங்க.

ர:— சரி, வாபஸ் வாங்கிக்கிட்டேன், இனி தீர்மானத்தைப் போடுங்க. இப்படி நாம் சண்டை போட்டுண்டா, எதிர்க் கட்சிக்காரா ஏளனம் செய்ய மாட்டாளா—தயவு பண்ணுங்கோ.

சி:— தீர்மானம் போடுவோங்க. அதுக்கென்ன எதையாவது செஞ்சுதானே ஆகணும்.

★

ர:— முதலியார்வாள், எல்லாம் ஏற்பாடு பண்ணியாச்சு.

கங்காதர முதலியார்:— முனிசிபாலிடியிலே கூட தீர்மானம் பண்ணியாச்சு.

ர:— ராஜாஜியை நேரிலே பார்த்துன்னு கேட்டுண்டு வந்திருக்கேன்.

[அப்பொழுது, கங்காதரன் முதலியார் மகன் மாணிக்கவாசகம் உள்ளே வருகிறான்]

க:— தம்பி, இப்படி வாடா, ஐயாவை நமஸ்காரம் பண்ணிக்கோ.

மாணிக்கவாசகம்:— வணக்கம்.

ர:— நல்லாயுசோடு இருக்க பகவான் அனுக்ரகம் பண்ணணும்.

க:— கட்டின பார்க்கை, யார் திறக்கிறு தெரியுமாடா.

மா:— தெரியும். ஆச்சாரியார் தானே.

ர:— ராஜாஜியே விஜயம் செய்கிற பாக்கியம் கிடைச்சிருக்கு— அப்பா செய்த பூர்வ ஜென்ம புண்யம்தான்!

மா:— அவர் திறக்கல்லேன்னு, பார்க்கை திறக்க முடியாது! பூஞ்செடியெல்லாம், எருக்கஞ் செடியாயிடும்—அப்படித்தானே.

ர:— என்ன பிள்ளையாண்டான் ஒரு மாதிரி பேசறான்.

மா:— உண்மை, எப்போதுமே ஒரு மாதிரியாய்த்தான் தோணும். உங்களவங்க வேலையே இது காபிக் கடையிலிருந்து, கலெக்டர் ஆபீஸ் வரையிலே உள்ளவங்க எல்லாம் ஒரே மாதிரி பிரச்சாரம் — ராஜாஜி மகான். மேதாவி! அப்படியே ஒரே அச்சிலே தயாரானது மாதிரி பேசுறீங்க.

ர:— என்னப்பா, மாணிக்கவாசகம், மளமளன்னு பேசிண்டுபோறே, ராஜாஜியைப் பத்தி பொய்யாப் புகழ்கிறோம்னு சொல்றே.

மா:— இன்னைக்கு மட்டுமா சொல்றேன். இது உங்க பழக்கம். ஆச்சாரியார், அரசியலில் அடியெடுத்து வைத்த நாளிலிருந்து. 1938ல் அவர் மந்திரி சபையமைத்த பொழுது இப்படித்தான்.

ர:— என்ன இப்படித்தான்.

மா; பதவி யேற்க மாட்டேன் என்று பசப்பித் திரிந்துவிட்டு, பிறகு பதவிக்கு வந்தார். இப்போ பஜ கோவிந்தம் எழுதியது போல, அப்பொழுது கண்ணன் காட்டிய வழியை எழுதினார். அவரது விளம்பர ஏஜண்ட்......

ர: ராஜாஜிக்கு விளம்பர ஏஜண்டா— அபச்சாரம்.

மா:— விளம்பர ஏஜண்ட் 'கல்கி' அப்பொழுது தனிப் பத்திரிகை வைத்கில்லை. ஆனந்த விகடனில், கண்டறியாதன கண்டோம் என்று எழுதினார், இப்பொழுது நடவாதது நடந்துவிட்டது என்று எழுதியது போல.

ர:— பிள்ளையாண்டான் பேசறதைப் பார்த்தா......

மா:— கருப்புச் சட்டையோ என்று கேட்கத் தோணும்; கருப்பு சட்டையோ, சிகப்பு சட்டையோ, எதுவேணு மானாலும் வைத்துக் கொள்ளும். அப்பொழுது கூடத் தான் ஆச்சாரியார், நான் வயதானவன் என்று அடிக்கடி கூறினார். இப்பொழுதும்தான் அதையே கூறுகிறார்.

ரா:— அவருக்கு ஆயிண்டு வர்ர வயது கூட பொய்யா......

மா:— வயதாகிறது. அதற்கு இத்தனை விளம்பரம் ஏன் என்று கேட்கிறேன். அது மட்டுமா? இப்போ கூட டெல்லியிலே அவர் இருந்த பொழுது, ஆச்சாரியார் ஏர் உழுகிறார்னு, கான்பூர் செருப்பு கால்களில் துலங்க. ஏர் உழுத படம், பத்திரிகைகளிலே வந்ததே, அது போல அப்பொழுதும், ஆச்சாரியார் எவ்வளவு எளிய வாழ்க்கை நடத்துகிறார் என்று, வேட்டி துவைப்பதாக, மூக்குக்கண்ணாடியோடு போட்டோ பிடித்துப் போட்டார்கள்.

ர:— இப்படி ஏன் வையரே— பெரியவாளை அப்படிப் பேசாதே.

மா:— அவர் வர, பெரும் பாக்கியம் செய்யணும்னு சொன்னீங்களே அதற்காகத்தான் சொன்னேன். அவர், காமராஜரோடு சண்டையிட்டபொழுது அப்பாவுக்கே, கார்டு எழுதி போட்டுண்டு கூட்டம் பேசினவர்தான்!

ர:— ராஜாஜியில்லேன்னு எல்லாம் தெரிந்திருக்கும்.

மா:— காங்கிரசும் உருப்பட்டிருக்கும்—நாடும் நலம் பெற்றிருக்கும்.

ர:— எப்படி?

மா:— காங்கிரஸ் எதிர்க்கட்சியாக இருந்திருக்கும். ஜனநாயகத்தின் சாதகங்களை மட்டும் அனுபவித்த அவர்கள் அதன் பாதகங்களைக்கூட உணர்ந்திருப்பர். நல்லபுத்தி வந்திருக்கும்.

க:— டே, என்னடா, சாமியண்டை ஏகமாகப் பேசரே. இவன் இப்படித்தாங்க. எல்லாம் பேசுரியே, ராஜாஜி வந்தாரு — மழை வரலியா.

மா:— எப்பா, அவர்தான் குலஒற்றுமையாலே, அப்படிப் பேசரார். நீங்களும் ஏன் அப்படி? மழை பெய்யாமலிருப்பது நம்ம

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

Edited, Printed & Published by C. N. Annadurai M.A., at "Dravidanadu" Press,
95, Tirukkachinambi St., Kancheepuram.